

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ρούμελη (Άκαδημίας) 60—Τηλ. 27.954

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Κυριακή
6 Νοεμβρίου 1949

Περίοδος Β' — Αριθ. φύλλου 62 (156)

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Η έπετειος της 28ης Οκτωβρίου—φωτεινού δροσήμου είς την Ιστορίαν τού "Εθνους"—έπανηγυρίσθη μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν καὶ βαθυτέραν κατανόησιν ἀπὸ δλους τοὺς "Έλληνας. Καὶ ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ πλαισίου, ὀλόψυχος ἦτο ἡ συμμετοχὴ τοῦ κόσμου τῶν τραπεζίτων ὑπαλλήλων.

Γαλουχηθὲν εἰς τὰ νάματα τῶν Εθνικῶν ίδεωδῶν τὸ προσωπικὸν τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἰδρυμάτος τῆς χώρας δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ δονηθῇ ἀπὸ τὸν παλμόν, δὸποιος συνέχει τὸ "Εθνος δλόκληρον. Καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καθολικὴ υπῆρξεν ἡ συμμετοχὴ τοῦ εἰς τὸν ἔορτασμὸν καὶ ἀξία ἴδιαιτέρας ἀναγνωρίσεως καὶ ἔξαρσεως ἡ ψυχικὴ τοῦ ἀνάτασις κατὰ τὴν ἵεραν αὐτὴν ἡμέραν.

"Ἄλλος εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ διτὶ ἡ συμβολὴ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Εθνικῆς Τραπέζης δχι μόνον εἰς τὸν ἔορτασμὸν ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Εθνικὴν προσπάθειαν καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Πολιτισμοῦ Σταυροφορίαν, ἡ δόποια γράφεται μὲ τὸ αἷμα τῶν Έλλήνων ἀπὸ τοῦ 1940, δὲν υπῆρξεν ἀπλῶς συμβολική. Ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου ὑπαλλήλου, ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης μέχρι τῆς κατωτάτης βαθμῖδος τῆς ὑπαλληλικῆς ιεραρχίας τῆς "Εθνικῆς, καθολικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμπάραστασις καὶ ἡ συμμετοχή.

Ἐις ἄλλην στήλην ἡ δάφνη καλύπτει τὰ δόνάματα τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων τῆς Εθνικῆς Τραπέζης ποὺ ἔπεσαν εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς. Καὶ εἶναι μακρός ὁ κατάλογος τῶν ἀναπήρων καὶ τραυματιῶν ποὺ ἔκ τῶν κόλπων μας προσέφερον τὸ αἷμα τῶν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ψηλῶν ίδεωδῶν.

"Ἄλλα καὶ τῶν ὑπολοίπων ἑκείνων, ποὺ ἡ λικικὴ τούς ἐκράτει εἰς τὰ μετόπισθεν, ὁ παλμὸς δὲν ὑστέρησεν δύδ' ἐπ' ἐλάχιστον. Κι' ἀπ' ἐκεῖ ἥσαν συμπαραστάται καὶ συμμαχηταὶ τῶν ἡρώων. Καὶ διπλὰ τῶν αἱ Έλληνίδες ποὺ περιλαμβάνονται μέσα εἰς τὰς τάξεις μας προσέφεραν τὴν πολύτιμον συμβολὴν τῶν, τὴν στοργὴν καὶ εὐγένειάν των εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ" Εθνους.

Διαπνεόμενοι ἀπὸ τὰ ίδαινικά αὐτά, μὲ τὸ ἐνεργητικὸν αὐτὸ τῶν ἐθνικῶν ἀγῶνων, πιστεύοντες εἰς τὴν Έλλάδα καὶ εἰς τὴν Ιστορίην ἀποστολήν της εἰς τὸν κόσμον, ἔχσαμεν προχθές τὴν ἀνάμνησην τῆς μεγάλης ἡμέρας τῆς 28ης Οκτωβρίου. Καὶ τὴν ἔχσαμεν δχι ὡς ἀπήχησιν καὶ ὡς μακρύν διντίλασιν.

Μία ἀτμόσφαιρα νίκης κυριαρχεῖ ὑπὸ τὸν ἑλληνικὸν οὐρανόν. Δὲν ἐνίκησαμεν μόνον κατὰ τὸ 1940. Ἐνίκησαμεν καὶ κατὰ τὸ 1949. Δὲν συντρίψαμεν μόνον τὸν Αξονικὸν εἰσβολέα, ἀποδείξαντες τότε ὅτι εἶναι θανατωτικὸς τρόπος, δταν τὸν ἐπλήξαμεν εἰς τὴν Αχίλλειον πτέρεναν τοῦ. Ἀπεδείξαμεν καὶ τώρα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, δτι κάθε εἰσβολεύς, κάθε ὀπαδός τῆς βίας, τῆς αὐθαιρεσίας καὶ τῆς καταπέσεως θὰ εὔρῃ τὸν τάφον του εἰς τὰ ιερὰ χώματα τῆς Ελλάδος.

Αἰσθανόμεθα ὑπερηφάνειαν διτὶ συντελέσαμεν εἰς τὸν θρίαμβον καὶ ἡμεῖς." Αν δλα τὰ τέκνα τῶν Έλλήνων υπῆρξαν κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν καμπήν τῆς Ιστορίας ἀξία τῆς Ελλάδος, οἱ υπάλληλοι τῆς Εθνικῆς δικαιοῦνται νὰ υπερηφανεύωνται διτὶ συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν ἀξίων..

ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΪΛΑΣ

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ 28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἐμπνευσμένοι πατριωτικοὶ λόγοι τοῦ Διοικητοῦ τῆς Εθνικῆς Τραπέζης κ. Γ. Πεσμαζόγλου καὶ τοῦ Προέδρου κ. Κ. Τζώτζη

Μέσα εἰς ἀτμόσφαιραν ἔθυμου παλμοῦ καὶ βαθυτάτης συγκινήσεως δύναλογος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Εθνικῆς Τραπέζης ἐπανηγύρισε τὸ Σάββατον τὴν ἐπέτειον τῆς 28ης Οκτωβρίου.

Ο ἔορτασμὸς ἔλαβε χώραν τὴν 4.30 μ.μ. εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Λέσχης τοῦ Συλλόγου, αἱ δόποιαι εἰχον διακοσμηθῆ πανηγυρικῶς διὰ τῶν ἔθυμων χωραμάτων, σημαιῶν καὶ πανηγυρικῶν ἐπιγραφῶν.

Ἐπὶ εἰδικῶν πινακίδων, περιβαλλομένων ἀπὸ τὴν κυανόλευκον, ἀνεγράφοντα τὰ δύναματα τῶν πεσόντων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης κατὰ τὸν ἔπικον πόλεμον τοῦ 1940-41 καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ συμμοριτισμοῦ.

Ἡ αἰθούσα τῆς Λέσχης ἦτο ὑπερπλήρης ὑπαλλήλων δταν εἰσῆλθον διοικητής κ. Γ. Πεσμαζόγλου, διοικητής κ. Γουναράκης καὶ ἄλλοι εἰπισημοί, ὡς καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀλλών Τραπέζων καὶ τοῦ Αθηναϊκοῦ Τοποθετοῦ.

Χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Εὐρίπου ἐψάλη ἐν ἀρχῇ ἐπιμημόσυνος δέησις ὑπὲρ ἀναπάυσεως τῆς ψυχῆς τῶν πεσόντων, ἐνῷ χορωδίᾳ ὑπὸ τὸν κ. Ε. Λαπαθωτάκην ἐψάλλε τὸ «Αἴωνα ἡμήνητη».

Κατόπιν ἐψάλη τὸ Πολυχρόνιον καὶ τὸ «Τῇ Υπερμάχῳ» ὡς καὶ διοικητής "Υμνος.

Ο πανηγυρικὸς τοῦ κ. Τζώτζη

Εύθυνς ἀμέσως διορέθρος τοῦ Συλλόγου κ. Κ. Τζώτζης ἐξεφώνησε τὸν ἀκόλουθον πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας:

Σεβασμιώτατε,
Κύριε Διοικητά,
Κύριε Υποδιοικητά,
Ἄγαπητοι Συνάδελφοι,

Σήμερον ἐορτάζομεν μὲ βαθὺ τὸ συναίσθημα τῆς ὑπερηφανείας τὴν Εθνικήν Επέτειον τῆς 28ης Οκτωβρίου τοῦ 1940 καθηγήτο τὸν Ελληνικὸν Εθνος πάγιηντος τὸ Ιστορικὸν «ΟΧΙ» εἰς τὸ βάναυσον τελεσίγραφον τοῦ Ιταλικοῦ φασισμοῦ προκρίναν «Τεθνᾶναι καλῶς μᾶλλον ἢ ζῆν αἰσχρῶς».

Πρὸς ἔνεα ἀκριβῶς ἐτῶν ὑλόκληρος δύνασις ἡλεκτρίσθη ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, τὸ δόποιον ἀποτελεῖ ἡδη σταθμὸν εἰς τὴν Παγκόσμιον Ιστορίαν.

Τὸ Ελληνικὸν Εθνος, ἀπόποιον σχεδόν, ἀπεφάσισεν δύμοφώνως καὶ δύλοψύχως νὲ ἀπαντήσης «ΟΧΙ», θέσαν οὕτω τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετικὰς δυνάμεις αἱ δόποιαι ἔξαπέλυσαν τὸν Παγκόσμιον πόλεμον.

Τὸ Κοσμούστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς αἰώνιας Ἐλλάδος ἀπετέλεσε διὰ τὸν πρῶτον πραγματικὸν χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθετι

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η έκλεγεισα κατά τάς αρχαιορεσίας της 17ης παρελθόντος Σεπτεμβρίου Διοικητική Έπιτροπή, απαρτίσθεται από τους συμβούλους κ.α. Βάρδης Α., Βηναζίδης Θ., Λειβάδην Ι. Μαρούδην Δ., Μουροκούταν Ν. Νοταράν Ι., Παπαθεοδώρου Ν., Πολυχόνην Γ., Φλώκου Φ., Τζώτζην Κ. και Χατζηναντωνίου Γ. και τῶν ἐπιμελητῶν κ.α. Αϊβαλῆ Δ., Γονατᾶ Κ., Διακονικολάου Ι., Καρατζᾶ Δ., Κονόρθου Ν. και Μάρκου Ελογήνης, συνελθόντα εἰς πρώτην συνεδρίασιν κατήρτισε, συμφώνως μὲ τὸ ἀρχόντος 17 τοῦ Καταστατικοῦ, τὸ Προεδρεῖον της ὑπὸ τὴν κάτωθι σύνθεσιν :

Πρόεδρος Κ. Τζώτζης, Ἀντιπρόεδρος Θ. Βηναζίδης, ἐντεταλμένος σύμβουλος Ι. Λειβάδης.

Αἱ ἐπιμελητεῖαι κατενεμήθησαν ὡς ἔξης :

Ἐπιμελητεῖαι ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων : Δρόσος Αϊβαλῆς, Υποκαταστημάτων Κωνστ. Γονατᾶς, Εξωτερικών Σχέσεων Νικολ. Κονόρθου, Μορφώσεως Διοικού Καρατζᾶς, Καταστήματος και Ψυχαγωγίας Ιωάν. Διακονικολάου, Γραφείου Ελογήνη Μάρκου.

Ἡ Διοικητική Έπιτροπή θεωρεῖ ὑποχρέωσίν της νὰ εὐχαριστήσῃ θερμά τοὺς κ. κ. Συναδέλφους ποὺ τὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς ψήφου των καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσῃ ὅτι μὰ καταβάλῃ κάθε προσπάθειαν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν της εἰς δόλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀρμοδιότητός της. Ἡ Διοικητική Έπιτροπή εἶναι βεβαίος ἔξι ἄλλους ὅτι μὰ τύχῃ τῆς ἀμερίστου καὶ προθύμου ὑποστηρίξεως ὅλων τῶν συναδέλφων, δεδομένου ὅτι η συναίσθησις καὶ μόγον τῆς ἀρωγῆς των μὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ καὶ μὰ τὴν ἐμπένη εἰς τὸ ἀναληφθὲν ἔργον διοικήσεως καὶ ἐπιμελητειῶν τοῦ Συλλόγου.

Τὰ πρῶτα διαβήματα τῆς Διοικητικῆς Έπιτροπῆς

Ἐνθύς ἀμά τῇ ἐκλογῇ της ἡ Διοικητική Έπιτροπή τοῦ Συλλόγου ἐπεσκέψθη τὸν Διοικητή τῆς Τραπέζης, δ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν χαράν τοῦ δεχομένοτην πρώτην ἐπίσκεψιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξεδήλωσε τὴν πρόθυμον διάδεσιν τῆς Διοικήσεως νὰ ἐπικοινωνῇ στενῶς καὶ νὰ συνεργάζεται μὲ πνεῦμα ἀμοιβαίας κατανοήσεως μετὰ τοῦ Συλλόγου διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ Ιδρύματος. Ὁ κ. Διοικητής προσέδεσεν ὅτι μὰ ἀκούῃ καὶ μὰ ἐξετάξῃ μὲ πάσαν εὐμένειαν τὰ δίκαια αἰτήματα τοῦ Συλλόγου, ποὺ μὰ τὴν ἐπιλύνονται κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον.

Ἡ Διοικητική Έπιτροπή, ἀπαντῶσα εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἐτόνισεν ὅτι δῆλα αἱ ἐνέργειαι τῆς εἰς τὸ πλαίσιον τῶν συνδικαλιστικῶν δικαιωμάτων μὰ ἀποβλέπονταν πάντοτε εἰς τὴν πρόσδοτον τοῦ Ιδρύματος, τὴν δοπίαν μὰ ἀκούῃ καὶ μὰ ἐξετάξῃ μὲ πάσαν εὐμένειαν τὰ δίκαια αἰτήματα τοῦ Συλλόγου, ποὺ μὰ τὴν ἐπιλύνονται κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Διοικητική Έπιτροπή διετύπωσε τὴν γνώμην καὶ ἐξεδήλωσε τὴν πεποίθησιν, ὅτι γενναία πρωτοβουλία τῆς Διοικήσεως, ἐκδηλουμένη διὰ τῆς ἀρωγῆς τῶν ἐπιβληθεισῶν κυρώσεων εἰς τοὺς συναδέλφους διὰ τὰ γνωστὰ γεγονότα, μὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῆς γαλήνης καὶ τὴν ἡρέμησιν τῶν πνευμάτων, παραγόντων βασικῆς σημασίας διὰ τὴν περαιτέρω σταδιοδόρησιν τοῦ ιδρύματος.

Ο κ. Διοικητής ὑπεργάμμισεν ὅτι εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῶν κυρώσεων δὲν τὸν ἥγανε καθ' ὀλοκληρῶν ἡ δικαιολογημένη πικρία, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πειθαρίας, ποὺ διεσαλεύθη μὲ τὰ μιλιθρά γεγονότα εἰς τὸν Τραπέζην, προσέθεσεν ὅμως διὰ τὸ ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπάνοδον τῆς ποθητῆς ἡρεμίας μὰ ἐστηγήθῃ εἰς τὸ πειθαρικὸν συμβούλιον τὸν μετριασμὸν τῶν ποινῶν τῆς ἐξαμήνου ἀπολύσεως τῶν τιμωρηθέντων συναδέλφων, οὕτως ὥστε νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν.

Παραλλήλως ἐνέκρινε τὴν ἀμεσον ἀνάκλησιν τῶν δύο μεταθέσεων εἰς ἐπαρχιακὰ ὑποκαταστήματα καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀπαλευθῆῃ ἡ δημιουργηθεῖσα ἐντύπωσις διὰ τὸ μέτρον ἐνεύχει καρακτῆρα ἐκδικητικόν.

Ἄκολούθως ἡ Δ. Ε. ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Διοικητήν, διὰ μετατρέποντα τὸν πλήρη καταποτισμόν της ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τοῦ προσωπικοῦ, μὰ τὸν ἀπασχολήση συντόμως διὰ τὴν ἐπίλυσίν των.

Διὰ τὸ θέμα τοῦ Επικουρικοῦ Ταμείου, νῦντιν τοῦ δοπίου ἔκαμε πρῶτος δ. κ. Διοικητής, ἐδηλώθη ἐκ μέρους του, ὅτι μετά τὴν ἐξέτασιν τῶν μικρολεπτομεσοιῶν τοῦ σχεδίου κανονισμοῦ μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Διοικητικῆς Έπιτροπῆς, μὰ τεδῆ ἐν λειτουργίᾳ διὰ δεσμός καὶ ἐπλέξει ὅτι μὰ ἐπιτυχῇ ἀπολύτως εἰς τὰς ἐπιδιώξεις τῆς.

Συμπληρωματικῶς δ. κ. Διοικητής ἀνέφερεν ὅτι ἡ Τράπεζα μὰ καταδέση ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀπὸ 1ης Ιανουαρίου 1949 εἰσφοράν της, εἰς τὴν δοπίαν δὲν μὰ συνυπολογίζεται ἡ ὑπὸ τῆς Τραπέζης καταβαλομένη ἥδη πρόαιροδότησις τῶν θηλέων τέκνων τῶν συναδέλφων. Ἐν συνεχείᾳ ἀπεδέχθη ὅπως ἡ σχετικὴ εἰσφορὰ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχίσῃ νὰ καταβάλλεται ἀπὸ τῆς 1ης Οκτωβρίου καὶ τελικῶς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Τράπεζα μέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ συλλόγου τὸ ποσόν τῶν 60.000.000 διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ἀρτωτέρων λειτουργίαν τῆς Λέσχης.

Ἡ Δ. Ε. ἀκολούθως ἐπεσκέψθη τὸν ὑποδιοικητήν
(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Κάθε Σάββατο

ΤΟ ΠΡΩΤΟ

Ἐὰν τὸ χρονογράφημα, γενικά, ἔστω φιλεῖ μὴ πεποίθησι. Κανεὶς τὴν δουλειά σου. Δὲν θὰ σοῦ μιλῶ καθόλου. Τὸν καφφέ μουν θὰ πῶ καὶ θὰ φύγω... Ἀνέβηκα μόνον τὰ σοῦ πῶς διὰ τῆς κονιάδας μου τῆς παρουσιάστηκαν ἀμοιβάδες... Ξέρεις κανέναν εἰδικό;

— Δὲν ξέρω.

— Εἶναι ἄτιμη ἀρρώστεια. Οἱ παδολόγοι δὲν μποροῦν νὰ τὴν κάροννε παλά. Εἶναι βέβαια κατὶ πρακτικὰ φάρμακα, μὰ ποιὸς ξεχειστοσύνη σ' αὐτά; Γράφε, γράφε... δὲν σοῦ μιλῶ...

— Δὲν κρατάει περισσότερο ἀπὸ δέκα δευτερόλεπτα ἡ σιωπή του:

— Βάζω στοίχημα πῶς δὲν ξεχεισθέμα...

—

— Γιατὶ δὲν γράφεις γιὰ τὰ καρφιά τῆς τροχαλας;

— Τόχω γράψει.

— Μπά; Τότε γράψε γιὰ τὶς θαυμάσιες φθιωπωρινές λιακάδες...

— "Εγω γράψει..

— Κι' αὐτό; Τὶ διάβολο; "Ολα τὰ ξεχεισθέματα γράψει;

— Τὶ νὰ γίνη;

— Θὰ σοῦ βρῶ θέμα δπως δήποτε. Εννοοῦ νὰ ξεπληρώσω τὸν καφφέ ποὺ μοῦ προσφέρεις... "Α! βρήκα... Γιατὶ δὲν γράφεις κατὶ γιὰ τὸν παφρέ; Τὸ δέρεις πῶς τὸν πούρην γράψεις γάραντας πάλι; Τοὺς πῶς τὸν πούρην γράψεις γάραντας πάλι;

— Τὶς ἀμοιβάδες;

— Ναί. Είχες ποτέ σου ἀμοιβάδες;

— "Οχι.

— Ατιμη ἀρρώστεια. "Εχεις ἡ κονιάδα μου, ή Νίτσα. Τὴν ξέρεις τὴν κονιάδα μου τὴν Νίτσα;

— "Οχι.

— Χρυσὸς κορίτσι, ἀλλὰ τὴν ξέρουν ταράξεις οἱ ἀμοιβάδες... στὸ εἴπα καὶ ποὺν νομίζω...

— Εν τῷ μεταξύ τὸ στυλὸν εἰχεν ξέλθει σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ ἄγραφο καρφτί. "Εγραφα χωρίς νὰ προσέχω τὸν ἐνοχλητικὸ φίλο, δ ὁποῖος συνέχιζε τὴν διάλεξη τον περὶ ἀμοιβάδων. Στὸ τέλος μονάχα τῆς λογοδιαρούσας του, τὸν ἀκούσα νὰ προσθέτῃ:

— Σοῦ βρήκα θέμα. Γιατὶ δὲν γράφεις γιὰ τὸν πούρην δημοσιογραφικῶν γραφείων, ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦν τὴν ὡρὰ τῆς δουλειᾶς σας;

— Τὸ γράφαμα.

— Κι' αὐτό;

— Κι' αὐτό...

— Σοβαρά;

— Νά το...

Τοῦ ξεδειξα τὰ χειρόγραφά μου. Μὲ ἀπεχαιρέτισε κι' ἔφυγε πολὺ στενοχωρητικός. Μὰ πολύ.

ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ Τῆς 28ης Οκτωβρίου

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδας) τοῦ ξαντοῦ μου μόνο. Τὰ λόγια μουν αὐτά καὶ οἱ εὐχαριστίες διερμηνεύονταν τὰ αἰσθήματα ὅλων ἐκείνων τῶν συναδέλφων ποὺ θύμισαν τὴν ἀρτιμέλειάν τους στὸν βωμὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πατούδος.

Νοιώθομε τὰ μάτια μας νὰ βουδκώνουν ἀπὸ βαθειά συγκίνησι μέσα σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον ποὺ εἶναι γεμάτο ἀγάγη καὶ στοργή, ἀλλὰ καὶ γεμάτο ἀπὸ Ελλάδα.

Στὸ πρόσωπό μας δὲν τιμᾶτε τὰ

